

τάζει ο Ν. Σ. μαζί με την γυναϊκά του την Μ. τῆς κόρης του τῆς Μ. . . . και ἀπὸ ἐπίλοιπη συρμὴ τὰ χρειαζόμενα στὴν μπάρτην τῆς . . . Τάζει δὲ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Κ. μαζί με τὴν γυναϊκά του τὴν Β. τοῦ υἱοῦ τους τοῦ Μανθαίου . . . τὸ προῶμμα ὅπου ἔχουν στὸν . . . ὡς εὐρίσκεται τὸ αὐτὸ χωράφι κατάγεται ἀπὸ τὴν μάνα του . . . και ἐὰν συμβῆ θάνατος . . . νὰ πέρνη ὁ γαμπρὸς τὸ κρεββατοστρωσι καὶ ἡ νύφη τὴν πρὸ γάμου δωρεάν . . . Ἀκόμα τῆς δίνει ὁ Ν. Σ. μαζί με τὴν γυναϊκά του τὴν Μ. τῆς κόρης τῆς Μ. τὸ σπίτι ὅπου ἔχει ἀπὸ τὴν μάνα τῆς με τὸ κατώγι, ὡς εὐρίσκονται με τὴν αὐλή τους καὶ τῆς δίνει τὰ σπίτια διὰ τὰ ἄνωθεν τριάντα ἀσιλάνια . . . ».

68 - 349γ

1742. Πωλητήριο ἐλαιοδένδρων ἐν χωρίῳ τῶν Πατρῶν (τῆς περιοχῆς Χαλανδρίτσας), ἐν 356β, σ. 55 - 56.

(Πωλοῦνται 52 ἐλαιόδενδρα κείμενα ἐντὸς ξένων ἀγρῶν πρὸς τὴν μονὴν Εὐαγγελιστρίας ἢ μονὴν τῶν ἁγίων Πάντων Τριταίας, συγχωνευθεῖσαν πρὸς τὴν μονὴν Ὁμπλοῦ, ἀντὶ γρασίον 145).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

69 - 393α

ΑΘΗΝΩΝ

1762. Ὁμολογία, 6 Μαΐου, ἐν Νάξῳ, ἐν 349α, σ. 643.

«Μὲ τὴν παροῦσα λέττερα» ὁ καραβοκύρης Ν. Φ. ὁμολογεῖ, ὅτι ἔλαβε παρὰ τοῦ Ν. Α. 30 γρόσια διὰ τὸ ταξίδι τῆς Πόλης «τὰ δέκα δώδεκα ἀντὰρ τορνάρε, τὰ ρίζιγα περικούλα τῆς θάλασσας» νὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ.

70 - 393β

1762. Ἀπόφασις κοινοτικοῦ δικαστηρίου Σύρου, ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου, ἐν 110α, σ. 249, ὑποσημ. 20.

«Ἐστοντας καὶ ὁ Μ. Π. νὰ εἶναι ἀνυπάκουγος καὶ δὲν θέλει νὰ γρικίση εἰς ὅτι τὸν ἐκράξανε καὶ τοῦ ἐκάνανε τεμπῆσι νὰ μὴ βάνη τὰ κτηνά του νὰ τὰ δένη ἐπάνω στὴν αὐλή του, ἢ ὅποια εἶναι αὐλή δῶμα τοῦ κελαριοῦ τοῦ Ζ. Β., διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀπὲ τὴν σήμερον καὶ ὀμπρὸς νὰ μὴν εἶναι τρομιζάμενος νὰ τὰ βάλῃ ἀπάνω πλιὰ καὶ ἂν ἴσως καὶ δὲν ἀκούση καὶ τὰ ξαναβάλλει, ἀπὸ ὀλωνῶ τῆ βουλῆ ἐπιτρόπου καὶ προεστῶν τὸν παραδίδουσι εἰς τὸ τζοαντάρη, τοῦ ἀγά μας νὰ πλερώνῃ γρ. 50 καὶ νὰ παιδεύβεται καὶ ὅτι ζημιὰ λάχει σ' αὐτὸ τὸ κελάρι, νὰ τὸ πλερώνῃ».

